

Arrest

nr. 202 265 van 12 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DEBRUYNE
de Maleingreastraat 7
8310 SINT-KRUIS BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 januari 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die *loco* advocaat S. DEBRUYNE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit Sardarabad gelegen in de provincie Armavir. U werkte in een patisseriezaak waar u taarten decoreerde. Soms moest u deze taarten ook zelf naar de klanten brengen. Zo leerde u begin 2016 op een feest bij klanten in de stad Etchmiadzin een zekere A. A. (...) kennen, afkomstig uit een welgestelde familie. Hij was een neef van Karen Grigoryan, de burgemeester van Etchmiadzin. A. (...) kwam u enkele keren opzoeken in

de patisseriezaak en u werd verliefd op hem. Uw familie was het echter niet eens met jullie relatie, omdat A. (...) bekend stond als een gewelddadig persoon. Ook zijn familie vond het niet goed dat hij met u een relatie had, omdat u maar uit een gewone familie afkomstig was. Eind februari 2016 verloofden A. (...) en u zich toch met elkaar. Begin maart 2016 ging u bij hem wonen op een buitenverblijf van zijn familie nabij het dorp Arshaluys. Toen u A. (...) in mei of juni 2016 vertelde dat u zwanger was en hem vroeg om met u te huwen, zei hij dat dit niet mogelijk was omdat zijn familie het niet wilde. Bovendien was hij nog niet officieel gescheiden van zijn eerste echtgenote. Vanaf dan verslechterde jullie relatie en sloeg hij u vaak. Op 16 september 2016 zag u vanuit het raam dat A. (...) met de wagen thuiskwam samen met twee neven, Karen Grigoryan en zijn broer Ar. (...), en nog andere personen die u niet kende. Op 18 september 2016 zouden verkiezingen gehouden worden in Etchmiadzin en u wist dat Karen Grigoryan zich opnieuw kandidaat had gesteld om burgemeester te worden. U zag ook nog dat ze een onbekende man uit de wagen sleurden. U durfde niet blijven kijken, omdat u bang was dat A. (...) u zou zien. Enige tijd later zag u A. (...) en zijn metgezellen opnieuw met de wagen vertrekken. Hun slachtoffer hadden ze in de kelder opgesloten. Enkele uren later zag u hen terugkomen. Deze keer namen ze hun slachtoffer mee. U bleef alleen achter in het huis. Vervolgens probeerde u uw man verschillende keren op te bellen, maar hij nam zijn telefoon niet op. Toen er 's avonds laat aan de deur werd geklopt, dacht u dat uw man terug was gekomen. U deed de deur open en enkele onbekende personen vielen uw huis binnen. Ze bedreigden u met een wapen en doorzochten het huis op zoek naar uw man. Ze dwongen u ook om hen te vertellen wat u gezien had. Daarop eisten ze dat u wat er gebeurd was ook in de media bekend zou maken. U beloofde het te doen. Nadat de mannen vertrokken waren, belde u uw broer S. (...) op. U vroeg hem om u te komen ophalen wat hij onmiddellijk deed. Uw man belde u ook nog een keer op. Hij wist dat u hem verraden had en dreigde ermee om u iets aan te doen. Uw broer bracht u naar een tante in Talin bij wie u onderdook. U vernam via de media dat Karen Grigoryan de verkiezingen gewonnen had. In enkele berichten las u ook dat hij ervan beschuldigd werd zijn politieke tegenstanders te hebben laten slaan. U begreep dan dat de persoon die u gezien had ook een politieke tegenstander was. In bepaalde berichten las u dat A. (...) gearresteerd werd wegens slagen die hij aan een bepaalde persoon had toegediend. In de periode dat u bij uw tante ondergedoken was, kwamen de ouders van A. (...) en andere leden van zijn familie regelmatig bij uw ouders langs op zoek naar u. U vernam dat A. (...) in de gevangenis zat. Uw familie besloot dat u beter het land kon verlaten. Uw broer regelde uw reis. Op 9 december 2016 vertrok u vanuit Armavir met een minibus naar Moskou. Daar stapte u in een andere minibus over waarmee u onder begeleiding van een smokkelaar verder reisde naar België. U kwam op 13 december 2016 in België aan en diende op 29 december 2016 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw rijbewijs, enkele internetartikels aangaande het feit dat Karen Grigoryan en zijn aanhangers er tijdens de verkiezingen van september 2016 van beschuldigd werden politieke tegenstanders geïntimideerd te hebben en hen ook slagen toegediend te hebben, en ook een USB-stick met verschillende youtube-filmpjes aangaande deze feiten.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er vervolging vreesde vanwege uw ex-partner A. A. (...) en zijn familie. Uw ex-partner is een neef van Karen Grigoryan, de burgemeester van Etchmiadzin.

U was er getuige van dat uw ex-partner en Karen Grigoryan een politieke tegenstander ontvoerd en opgesloten hadden. Nadat u door enkele medestanders van het slachtoffer bedreigd werd, maakte u bekend dat uw ex-partner en zijn neef Karen Grigoryan hiervoor verantwoordelijk waren. Vervolgens werd u door uw ex-partner en zijn familieleden bedreigd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2017, p. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielaanvraag aannemelijk te maken.

Vooreerst werden verschillende opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal aanvankelijk dat u na de inval door onbekende personen bij u thuis uw broer opbelde en dat u pas daarna, weliswaar voor de komst van uw broer, nog werd opgebeld door A. (...) die u bedreigde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2016, p. 7). Later tijdens hetzelfde gehoor stelde u echter in strijd met voorgaande verklaringen dat u na de inval eerst door A. (...) telefonisch bedreigd werd waarna u uw broer opbelde die u meteen kwam ophalen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2017, p. 9-10). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, ontkende u slechts eerder in uw gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben en bleef u bij uw laatste verklaringen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2017, p. 12), wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Bovendien gaf u tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal nog een

andere versie van dezelfde gebeurtenissen. U stelde dan weer dat A. (...) u pas opbelde om u te bedreigen nadat uw broer u al opgehaald en dat u zich op dat moment in uw ouderlijk huis bevond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/09/2016, p. 8). Toen u daarop met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, bleef u bij uw laatste verklaringen. U stelde dat u zich tijdens het vorige interview misschien vergist had en dat u zich niet alles precies kon herinneren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 12/09/2017, p. 10). Deze uitleg is evenwel niet aannemelijk. Van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen die normaal gezien in uw geheugen gegrift zouden zijn, kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat u ook achteraf nog nauwkeurige en coherente verklaringen hierover kan afleggen. Uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor aangaande het feit dat u na de inval nog naar uw ouderlijk huis zou gegaan zijn stemmen voorts ook niet overeen met uw verklaringen in uw eerste gehoor dat u daarna niet meer bent teruggekeerd naar uw ouderlijk huis, maar dat uw broer u onmiddellijk naar het huis van uw tante had gebracht (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2016, p. 11).

Verder verklaarde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, dat u gezien had hoe A. (...) en zijn neven, Karen en Ar. (...), iemand in elkaar sloegen op de binnenkoer van het buitenverblijf waarna ze hem in de kelder opsloten (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal stelde u daarentegen echter dat u hen enkel een man uit de wagen zag sleuren en hem naar de kelder zag brengen. U beweerde niet gezien te hebben dat A. (...) en zijn neven die man geslagen hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2017, p. 6, 10). Toen u vervolgens met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, beweerde u slechts dat u dit niet zo verklaard had voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2017, p. 13), wat geen aanvaardbare uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Uit het administratief dossier is immers gebleken dat uw verklaringen u op de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorlezen en dat u ze ook voor akkoord hebt ondertekend. U verklaarde bij het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal ook dat u geen opmerkingen had bij het verloop van het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 02/05/2016, p. 4).

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op essentiële elementen in uw asielaanvraag en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan bijgevolg ernstig.

Daarenboven kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen aangaande uw reisweg. U verklaarde dat u samen met andere personen onder begeleiding van een smokkelaar eerst met een minibus via Georgië naar Moskou in de Russische Federatie gereden bent. Daar zijn jullie vervolgens in een andere minibus overgestapt waarmee u uw reis naar België hebt verdergezet. Wat betreft het verdere traject van uw reis kon u echter in het geheel niet zeggen langs welke landen of plaatsen u gereden bent. U verklaarde enkel dat jullie ergens aan een grensovergang gestopt zijn en dat de smokkelaar toen de paspoorten van alle inzittenden getoond heeft, maar u kon ook niet zeggen waar dit ergens was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/05/2017, p. 5 en gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 12/09/2017, p. 4). Met betrekking tot deze paspoorten stelde u dat u uw eigen Armeens paspoort aan de smokkelaar bij uw vertrek had afgegeven en dat er voor u een ander paspoort was geregeld. U was er niet eens zeker van of het paspoort al dan niet op uw eigen naam was dan wel welke andere gegevens in het paspoort vermeld stonden. U verklaarde ook dat de smokkelaar met u geen afspraken gemaakt had wat u moest zeggen of doen in het geval er bij het oversteken van een grens een individuele identiteitscontrole zou plaatsvinden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/09/2017, p. 3, 4). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precarie onderneming is, en gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens het welke u verklaarde een ernstige vrees te koesteren, is het niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande het traject en de organisatie van uw reis. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten en dat u hier dan niet beter op voorbereid werd door de smokkelaar. Deze vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid betreffende uw reisroute naar België is zwaarwichtig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, toch uw belangrijkste identiteitsdocument, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw rijbewijs bevat louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. De internetartikels alsook de verschillende youtube-filmpjes op de USB-stick bevatten algemene informatie aangaande de beschuldigingen tegen Karen Grigoryan en zijn aanhangers in verband met het intimideren en slagen van tegenkandidaten tijdens de burgemeestersverkiezingen van september 2016. Uit het loutere feit dat er in bepaalde artikels weliswaar melding wordt gemaakt van een zekere A.A., een neef van Karen Grigoryan, met wie volgens uw verklaringen uw ex-partner A. A. (...) bedoeld wordt, en die betrokken zou zijn bij het toedienen van slagen aan politieke tegenstanders en om die reden gearresteerd werd, kan geen direct verband afgeleid worden met uw beweerde persoonlijke vervolgingsproblemen. Deze documenten kunnen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsproblemen bijgevolg niet staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging en van het redelijkheid- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partij duidt niet hoe de rechten van verdediging *in casu* geschonden zouden (kunnen) zijn. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De

ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Waar verzoekende partij opwerpt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met alle aan haar bekende elementen wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partij niet preciseert welke gegevens door verwerende partij niet in overweging werden genomen. Dit verweer van verzoekende partij kan derhalve niet worden gevolgd.

2.2.5.1. Verzoekende partij stelt dat *“of zij na alle vaststellingen eerst gebeld had naar haar broer en later werd opgebeld door haar partner A. (...), of omgekeerd”* en *“niet tweemaal identiek verklaarde dat deze onbekende man ook nog slagen had gekregen vooraleer haar partner (en diens kennissen) deze opsloten”* geen afbreuk doet aan het feit dat deze gebeurtenissen zich effectief hebben voorgedaan.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

De Raad oordeelt dat de voorgehouden gebeurtenis op 16 september 2016 – het enige asielfeit dat verzoekende partij er finaal toe noopte haar land van herkomst te ontvluchten – een eenmalige gebeurtenis betreft die dermate afwijkt van het alledaagse dat mag worden aangenomen dat deze in het geheugen gegrift staat. Dat verzoekende partij betreffend dit uiterst wezenlijk element in haar asielrelaas flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt verhindert dan ook terecht enig geloof aan dit relaas te hechten.

Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft derhalve onverminderd gehandhaafd.

2.2.6.1. Betreffende het niet geloofwaardig bevinden van de wijze waarop verzoekende partij naar België zou zijn gereisd wat haar algehele geloofwaardigheid verder ondermijnt, oppert verzoekende partij dat een getormenteerde en vermoeide vluchteling niet steeds let op de landen en steden die hij passeert en dat men bovenal vertrouwt op de voorbereidingen en uitvoeringen van de mensensmokkelaar.

2.2.6.2. De Raad wijst er vooreerst op dat, zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing en door verzoekende partij niet aangevochten, bij binnenkomst van de Europese Unie de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op individuele basis. De Raad oordeelt dat van personen die uit ernstige vrees voor vervolging hun land van herkomst verlaten en op illegale wijze op weg zijn naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij alert zijn omdat zij op elk moment riskeren te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een uiterst negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij niet eens wist te zeggen welke gegevens in het voor haar gehanteerde paspoort stonden vermeld, zelfs geen kennis had van de naam waaronder zij reisde, en dat verzoekende partij helemaal niet voorbereid was over wat zij diende te antwoorden in geval zij tijdens haar reis bij eventuele grens- of andere controles vragen kreeg voorgeschoteld over de documenten waarmee zij de reis ondernam. Aangezien het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar op ontdekking reëel is, is het volgens de Raad volstrekt niet aannemelijk dat verzoekende partij door de passeur niet in kennis zou zijn gesteld van essentiële informatie in het reisdocument waarmee zij de Schengenzone illegaal wou binnen reizen en dat zij in het algemeen helemaal niet werd voorbereid op een mogelijke individuele controle.

De vaststelling dat verzoekende partij bovendien de plaats van de grensovergang niet kan duiden en evenmin landen en plaatsen kan noemen langs waar zij zou zijn gereden bevestigt verder de conclusie dat aan de voorgehouden wijze waarop zij naar België zou zijn gekomen geen geloof kan worden gehecht.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 19 en 20), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 2 mei en 12 september 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verzoekende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielaanvraag van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Waar verzoekende partij ten slotte nog verwijst naar de negatieve reisadviezen van het Belgisch ministerie van buitenlandse zaken betreffend Armenië wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van het betreffende land, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekende partij die wel deze nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoekende partij verwijst is *in casu* irrelevant daar het niet slaat op de concrete situatie van verzoekende partij, doch slechts bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van Armenië (RvS 25 september 2007, nr. 174.848; RvS 25 september 2007, nr. 174.843).

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Daar verzoekende partij het rolrecht tweemaal betaalde dient het onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 4

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT